

[Jørgen Tved]

skere, der måske har ventet i 10 eller 20 år på at få en bolig. Jeg spørger, fordi jeg advarer mod, at man på den måde er med til at sætte skel mellem de mennesker, der søger bolig.

Når den radikale hr. Jørgen Estrup kommer herop og taler om, at flygtningene klumper sig sammen, så ved jeg ikke, om det er Ishøj Kommune, han tænker på. Men der var altså ca. 3.000 af fremmed herkomst i denne kommune, som de udtrykte sig. Af disse 3.000 var 179 flygtninge; resten var andre mennesker, EFBorgere osv., der var kommet under andre forudsætninger.

Jeg har i mange år været sagsbehandler i lejerbevægelsen. Jeg ved, at de svageste grupper, de, der får de dårligste lejligheder, er de såkaldte fremmedarbejdere. De har ingen, der tager dem i hånden, de underskriver de mest fantastiske kontrakter. Der er private husejere, som er ellevilde for at få lov til at leje ud til en tyrk, som ikke forstår en pind af dansk lejelovgivning, eller hvad reglerne for huslejestørrelser osv. er, de bliver snydt, så vandet bogstavelig talt driver.

Flygtninge har måske en lidt bedre stilling, fordi de har Dansk Flygtningehjælp til at hjælpe sig. Dermed har jeg ikke sagt, at de er meget bedre stillet.

Det, man snarere skulle gøre, når man kommer her og taler om, at vi skal være medmenneskelige – det skal vi over for alle dem, der har det svært – over for alle de mange, der står og mangler en bolig, var måske at snakke om at bygge sig ud af bolig mangelen. Naturligvis skal vi udnytte alle de ressourcer, der er, men når boligministeren taler om, at flygtninge i nogen grad er ved at blive fordelt også i den private boligmasse, så ved vi jo godt, hvad det drejer sig om. Det drejer sig om, at de bliver sendt ud i huse, som kvalitetsmæssigt eller huslejemæssigt ikke er til at leje ud for ejerne, og her kan Flygtningehjælpen blive en hjælp for ejerne, selvfølgelig samtidig med, at man skaffer nogle flygtninge tag over hovedet, men er det egentlig på den måde, vi skal løse problemet?

Jeg opfatter faktisk forslagstillerne positivt. De ønsker at bruge denne lov, så også danskerne, der har stået på en venteliste i årevis, får en chance for at komme ind i noget af det anstændige udlejningsbyggeri, banker og forsikrings-selskaber bl.a. har.

Først på ugen blev jeg præsenteret for en lidt uhyggelig historie fra Korsør, hvor en dansk invalidepensionist, 100 pct. handicappet og uarbejdsdygtig, i flere år havde stået opnoteret til en lejlighed i Korsør. Da så chancen er der og han kan få den, så siger de sociale myndigheder: Vi vil ikke hjælpe dig, for den ejendom, du kan komme ind i, er fra før 1964. Hvad skal man sige til den mand? Der står nok en flygtningefamilie, som boligministeren måske kan rejse rundt og sige, at den skal vi have ind først. Hvordan tror man man skaber had? Man skaber had hos den dansker, der pludselig bliver trådt over tærerne.

Vi har en meget rejsende regering, og det er udmærket, at den rejser rundt og tror, den kan løse alle problemer. Men det var måske rimeligere, om man her i Folketinget sagde: Skal vi løse boligproblemet, så løser vi det kun ved at bygge.

Dette forslag er måske en lille forbedring og et lille instrument, som kommunerne kan bruge, derfor er vi positive. Men vi tror ikke på, at det løser boligproblemet.

Lissa Mathiasen (S):

Det er lige før, man sidder og bliver rørt over de mange smukke ord, der er blevet brugt på denne sag i dag. Man bør vel også vælge at takke for de positive bemærkninger, der er kommet, men jeg må indrømme, jeg synes alligevel, de er begrænsede, hvis man kigger lidt på essensen af det, der er sagt.

Jeg har selvfølgelig bemærket hr. Jørgen Estrups udtalelser, og det er klart, at vi må kigge på nogle af de ting.

Men jeg har en fornemmelse af, at der måske er nogle, der ikke helt har læst forslaget fra start til slut. Det er, som om man ikke helt har fattet, at det her ikke kun drejer sig om flygtninge. Det virker også, som om man tror, at bare man nævner frivillighedens vej, så går alting så godt. Så kunne man jo fristes til at stille det spørgsmål både til boligministeren og til mange af ordførerne: Jamen hvad har vi egentlig nået til dato? Det er jo netop det, forslaget er et udtryk for: vi er ikke nået et skridt videre.

Jeg tror ikke ret meget på en informationskampagne over for de private udlejere, ej heller på anden tale om frivillighed. Jeg synes, vi har